

ΤΙΜΗΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ

ΑΝΩΤΑΤΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

**ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ
ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ ΦΟΙΤΗΤΕΣ
ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΤΕΛΕΤΗ ΤΗΣ ΟΡΚΩΜΟΣΙΑΣ**

ΠΡΥΤΑΝΕΙΑ
Κας ΜΑΡΙΑΣ ΝΕΓΡΕΠΟΝΤΗ-ΔΕΛΙΒΑΝΗ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 1986

**ΕΥΧΕΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΙΝΕΣΕΙΣ
ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ κ. ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΟΝΑ**

*Tίμιο πρεσβυτέριο, Χριστού διακονία,
Ελλωγιμοτάτη Κυρία Πρύτανις,
Ελλωγιμότατοι Κύριοι Αντιπρύτανεις,
Αγαπητοί σπουδασταὶ καὶ σπουδάστριαι
Κυριαὶ καὶ Κύριοι*

Ετελέσαμεν την κατανυκτικήν ακολουθίαν του μικρού αγιασμού. Και τούτο διότι το έργον, το οποίον θα αρχίσει κατά το νέον ακαδημαϊκόν έτος 1985-86, είναι άκρως σοβαρόν και σπουδαίον, τόσον ιδιαιτέρως δι' υμάς τους διδάσκοντες και διδασκομένους και εργαζομένους εν τω πνευματικώ τούτω ιδρύματι, όσον και διά την λοιπήν κοινωνίαν.

Υμείς φροντίζετε ενταύθα παραμένοντες να γνωρίσετε όσον το δυνατόν καλύτερον την επιστήμην εκείνην εις την οποίαν ετάξατε τον εαυτόν σας και η Θεία Πρόνοια ικανοποίησε την επιθυμίαν σας ταύτην διά της εισόδου εν τη Ανωτάτη Βιομηχανική Σχολή Θεσσαλονίκης. Φροντίσατε τώρα να διατηρήσετε τον πόθον αυτόν της μαθήσεως και θα έλεγον ότι ημέρα τη ημέρα θα πρέπει να επαυξάνετε τούτον ούτως ώστε κατά την διάρκειαν των σπουδών σας να λάβετε όσον το δυνατόν περισσοτέρας αφελίμους γνώσεις διά των οποίων αύριον θα βοηθηθήτε εις την επιτέλεσιν του έργου εκείνου, εις το οποίον θα τάξει υμάς η φιλτάτη ημών Πατρίς.

Είναι ωραία η ηλικία εις την οποίαν ευρίσκεσθε υμείς σήμερον, εκ της οποίας και ημείς χθες διήλθομεν. Πλην όμως η ηλικία αυτή χρήζει ιδιαιτέρας προσοχής. Και τούτο διότι κατά την περίοδον αυτήν της ζωής υμών, αγαπητοί σπουδασταὶ καὶ σπουδάστριαι, πρόκειται να οικοδομήσετε το πνευματικόν σας οικοδόμημα. Εάν, λοιπόν, τούτο θεμελιώθη καλώς, τότε δεν έχετε να φοβηθήτε εν τη περαιτέρω ζωή. Διότι εμπόδια πάντοτε θα αναφύονται εις τον δρόμον της παρούσης υμών ζωής. Εφ' όσον όμως το οικοδόμημα υμών το πνευματικόν τεθεμελιώτο επί την πέτρα καὶ η πέτρα ην ο Χριστός, τότε δεν έχετε να φοβηθήτε απολύτως τίποτε διότι το θεμέλιον είναι παντοδύναμον και επομένως δύνασθε επ' αυτού να βασίζεσθε και να προφυλάσσεσθε εκ των διαφόρων θυελλών, σεισμών καὶ καταιγίδων της παρούσης ζωής, ίνα πάντοτε αναδεικνύεσθε νικηταὶ αυτής. Είναι ευτυχείς

οι ἀνθρωποι εκείνοι, οι οποίοι ἔχουσι αντιληφθεὶ τὸ τοιούτον καὶ ἔχουσι ἡδη ἀρχίσει να κατεργάζονται τὸ πνευματικό τους οικοδόμημα, αφού προηγουμένως επρόσεξαν τὸ θεμέλιον εκείνο τὸ οποίον ἐθεσαν εἰς αυτό. Ήμεις, οι παλαιότεροι τῇ ηλικίᾳ, θα βλέπωμεν υμάς πάντοτε με πολὺ μεγάλην χαράν καὶ ελπίδα να αυξάνετε εἰς τὴν πνευματικήν ζωήν, την ἀλλως αποκαλούμενην κατά Χριστόν ζωήν. Διακαής δε πόθος ημών τυγχάνει τῷ μεγαλυτέρῳν τῇ ηλικίᾳ δι' υμάς να εφαρμόζετε εκάστοτε τὸ λόγιον εκείνο, τὸ οποίον εἶχε εξέλθει εκ τῆς καρδίας τῶν ενδόξων προγόνων ημών καὶ αποτελεῖ τὸ σύνθημα πάντων τῶν ανθρώπων εκείνων, οι οποίοι αρέσκονται εἰς τὴν καλώς εννοούμενην πρόδοδον. «Ἄμμες δε γ' εσόμεθα πολλῷ κάρρονες». Ήτο η ευχὴ την οποίαν ἐδίδον οι πρόγονοι εἰς τους απογόνους αυτῶν. Θέλομεν, εν ἀλλαις λέξειν, υμεῖς οι νεώτεροι, οι διάδοχοι ημών εἰς τους διαφόρους κοινωνικούς τομεῖς να αποβήτε καλύτεροι ημών καὶ επομένως οι καρποὶ τους οποίους θα προσφέρετε εἰς τὴν Εκκλησίαν, την Πατρίδα, την οικογένειαν καὶ δι' αὐτῶν απάντων προς τὴν ανθρωπίνην κοινωνίαν να είναι γλυκύτεροι καὶ περισσότεροι από εκείνους τους οποίους ημεῖς προσεφέραμεν.

Τελευτών, εύχομαι ὅπως ο Πάνσοφος Θεός, ἀμα δε καὶ Παντοδύναμος καὶ Πανάγαθος καταυγάζει τὴν διάνοιαν υμών διὰ του φωτός τῆς απροσίτου δόξης καὶ θερμαίνει τὴν καρδίαν υμών, οὐτως ὥστε καὶ υμεῖς να είστε τέλειοι καὶ ακέραιοι, ὅπως λέγει ο Αδελφόθεος, «εν μηδενὶ λειπόμενοι», διότι σήμερα εάν αι κοινωνίαι αι ανθρώπιναι πάσχουσι, πάσχουσι διότι ελλείπουσι αι προσωπικότητες εκείναι αἰτίνες στηρίζουσι τας κοινωνίας ταύτας ως θεμέλιοι λίθοι των κοινωνιών αυτών. Εμπρός λοιπόν υμεῖς να προσφέρετε τους εαυτούς σας, ως προανέφερον, ως ολοκληρωμένας προσωπικότητας διὰ να δυνηθεὶ κάποτε αυτῇ η κοινωνία να γίνει κοινωνία των σοφών, ως την ωραματίσθη ο πολὺς τῆς αρχαιότητος φιλόσοφος ο Πλάτων, ο καὶ πρόδρομος του Χριστιανισμού, ἡ αν θέλετε καλύτερον, ως την εσκέφθη καὶ την περιέγραψε ο ιδρυτής τῆς εκκλησίας τῆς Θεσσαλονίκης καὶ Απόστολος των Εθνών, αλλά καὶ τῆς Ελλάδος Απόστολος, ο Μέγας Παύλος. Την απεκάλεσε «κοινωνίαν των Αγίων». Προς αυτήν, λοιπόν, την κατεύθυνσιν θα πρέπει ἀπαντες καὶ διδάσκοντες καὶ διδασκόμενοι καὶ εἰς οιοδήποτε τομέα της κοινωνίας καὶ αν ευρίσκονται να εργάζωνται οὐτως ὥστε υμεῖς καὶ οι διάδοχοι υμών να είναι ευτυχέστεροι καὶ ειρηνικότεροι καὶ πλέον ἡ χαρούμενοι από ημάς. Ο Θεός να είναι πάντοτε μεθ' υμών καὶ μετά των οικογενειών υμών.

Θα απετέλει παράλειψιν εάν πριν ἡ παρέλθω του βήματος τούτου δεν απένειμον την ευαρέσκειαν εκείνην την οποίαν οφείλω ως εκπρόσωπος

της Αποστολικής Εκκλησίας της Θεσσαλονίκης προς την Ελλογιμωτάτην Πρύτανιν, η οποία πάντοτε συμπαρίσταται διὰ του τρόπου της εις το ἔργον της Εκκλησίας. Η κυρία Μαρία Δελιβάνη αφ' ης στιγμής ανέλαβεν την Πρυτανείαν της Ανωτάτης Βιομηχανικής Σχολής, αμέσως και την συμβολήν εν αυτῇ της Εκκλησίας. Πλέον τούτου, ότι η Σχολή αυτή ἔχει ως προστάτην της Ἅγιον ἔναν εκ των μεγαλυτέρων θεολόγων και φιλοσόφων, ως υπήρξε ο πολὺς Ἅγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς. Άλλα εκτός αυτού, είδε ακριβώς το πόσον η Εκκλησία υποβοθεί το οιονδήποτε καλώς εννοούμενον ἔργον και μάλιστα το ἔργον το επιστημονικόν, ως είναι το υμέτερον ἔργον. Καθειέρωσε, λοιπόν, την ωραίαν αυτήν εκδήλωσιν επί τη εισόδω των νέων σπουδαστών και τη ενάρξει του νέου ακαδημαϊκού ἔτους και πέραν τούτου συνέδεσε στενότερον υμάς με τον προστάτην Ἅγιον Γρηγόριον τον Παλαμά με την προσέλευσίν σας καθ' ἔκαστον ἔτος την ημέραν της μνήμης του Ἅγιου Γρηγορίου εν τω φερωνύμῳ Μητροπολιτικῷ αυτού Ναῷ. Διό απονέμω το χρυσούν μετάλλιον της Ἅγιας Θεοδώρας της εν Θεσσαλονίκῃ, ιεραποστολικώς και κοινωνικώς εργασθείσης, θέλω δε να τιμήσω, μέσω της κυρίας Πρυτάνεως, και ἀπαντα τον Σύλλογον των Καθηγητῶν αλλά και υμάς τους αγαπητούς σπουδαστάς και σπουδαστρίας, ως επίσης και ἀπαντα τα πρόσωπα εκείνα τα οποία εργάζονται εν τω ιερώ τούτω πνευματικῷ ιδρύματι της Ανωτάτης Βιομηχανικής Σχολής Θεσσαλονίκης.

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ
ΤΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ
Β. ΕΛΛΑΔΑΣ κ. ΘΑΝΑΣΗ ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ

Παναγιώτατε

Κυρία Πρύτανη

Αγαπητοί φίλοι φοιτητές και φοιτήτριες

Εκ μέρους του Υπουργού Βόρειας Ελλάδας Γιάννη Παπαδόπουλου σας μεταφέρω τον εγκάρδιο του χαιρετισμό και τις ευχές του για ένα καλό ξεκίνημα και επιτυχή πορεία σε όλη τη διάρκεια της φοίτησής σας.

Δυστυχώς ο Υπουργός λόγω ανειλημμένων υποχρεώσεων, μια και τη στιγμή αυτή βρίσκεται σε Υπουργικό Συμβούλιο στην Αθήνα, δεν μπόρεσε, ενώ θα τόθελε τόσο πολύ, να βρεθεί ανάμεσά σας, ανάμεσα σε σας, στα νέα παιδιά και να χαρεί μαζί σας αυτή την όμορφη και πανηγυρική στιγμή της ένταξής σας στη νέα και μεγάλη πανεπιστημιακή οικογένεια.

Σας συγχαίρω για την επιτυχία σας αυτή και δεν έχω να σας πω παραινέσεις και λόγια μεγάλα, παρά μόνο μια ευχή, έτσι σαν συμβουλή μεγαλύτερου σε μικρότερους.

Αν δεν την ξέρετε ήδη, εδώ μέσα θα μάθετε μια βασική οικονομική αρχή. Την αρχή της επίτευξης του μεγαλύτερου κέρδους με όσο το δυνατόν μικρότερες θυσίες. Αυτή, λοιπόν, την αρχή να μη την εφαρμόσετε στα μαθήματά σας, διότι δεν ισχύει σ' αυτό τον τομέα. Στον αγώνα για την απόκτηση της γνώσης και την πρόοδο της επιστήμης να μην είστε φειδωλοί σε θυσίες. Και για να λέμε τα πράγματα με το σωστό τους όνομα, μη νομίσετε πως, όταν λέω θυσίες, εννοώ κάτι το αφάνταστα δύσκολο ή ανυπέρβλητο. Αυτό μπορεί να ισχυει σε άλλα παλιότερα χρόνια, όταν οι φοιτητές κατέβαιναν για πρώτη φορά από τα χωριά τους στις πόλεις που είχαν Πανεπιστήμια και είχαν ν' αντιμετωπίσουν πολύ περισσότερα προβλήματα από ο, τι σεις νομίζετε ότι έχετε σήμερα. Οι θυσίες οι δικές σας δεν είναι παρά μόνο, η διάθεση περισσοτέρου χρόνου στην επιστήμη και έρευνα και η διοχέτευση του ξεχειλιζόντος βιολογικού σας τόνου στην κοίτη της σημερινής επαγγελματικής σας επιλογής. Να μη κρατήσετε λογιστικά βιβλία και τιμολόγια για τις θυσίες αυτές.

Πιστεύω ότι η έννοια του όρου «φοιτητής» δεν είναι στατική. Είναι δυ-

ναμική. Ο φοιτητής ενσαρκώνει τον ατελεύτητο αγώνα για την κατάκτηση της γνώσης, που θα τον οδηγήσει στο ωρίμασμα της κρίσης του. Οι αγώνες αυτοί είναι ενωμένοι με την έννοια του φοιτητή, όπως η λάμψη του φωσφόρου είναι ενωμένη μαζί του.

Αγαπητοί φοιτητές

Σε σας, στα νέα διαλεχτά παιδιά, στα πρόσωπά σας, βλέπει κανείς ζωγραφισμένη την αισιοδοξία ότι οι αξίες στον τόπο μας συνεχίζονται και οραματίζεται την ευοίωνη εξελικτική πορεία του Έθνους μας.

Σήμερα η Πολιτεία, παρ' όλες τις αδυναμίες της, έδωσε προτεραιότητα στην παιδεία. Περιέβαλε τον φοιτητή με ξεχωριστή αγάπη, παρέχοντάς του όλες τις δυνατότητες για απρόσκοπτες σπουδές μέσα σ' ένα πρωτοφανές για τη χώρα μας δημοκρατικό καθεστώς. Έδωσε τη δυνατότητα στο φοιτητή να συμμετέχει ενεργά, να έχει τις θέσεις του και τις αντιθέσεις του στη χάραξη της πολιτικής της παιδείας του.

Αξιοποιήστε τα αγαθά που η πολιτεία σας έδωσε. Είναι φυσικό να υπάρχουν και ορισμένες ελλείψεις ή παραλείψεις. Μη στέκεστε σ' αυτά. Κρατείστε και αξιοποιήστε ο, τι θετικό έχετε· η πολιτεία δεν θέλει από σας παρά μόνο τη δική σας πρόοδο, τη δική σας καταξίωση, γιατί σίγουρα εσείς είστε η βάση του σήμερα και η ελπίδα του αύριο.

Καλώς ορίσατε λοιπόν και καλή επιτυχία στις σπουδές σας.

Σας ευχαριστώ

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ
ΤΗΣ ΠΡΥΤΑΝΗ Κ. ΜΑΡΙΑΣ ΝΕΓΡΕΠΟΝΤΗ - ΔΕΛΙΒΑΝΗ

Παναγιώτατε

Κύριοι εκπρόσωποι των Πολιτικών και Στρατιωτικών Αρχών

Κύριοι Συνάδελφοι

Αγαπητοί φοιτητές και φοιτήτριες

Κυρίες και Κύριοι

Η Ανώτατη Βιομηχανική Σχολή Θεσσαλονίκης σήμερα υποδέχεται και καλωσορίζει τους φετεινούς πρωτοετείς φοιτητές της. Εκ μέρους όλων των μελών του ΔΕΠ, του ΕΔΠ, των φοιτητών και των διοικητικών υπαλλήλων της Σχολής, επιθυμώ να σας υποδεχθώ επίσημα, να σας διαβεβαιώσω ότι όλοι εμείς θα κάνουμε το καλύτερο δυνατό, ώστε τα φοιτητικά σας χρόνια να είναι ευχάριστα, μεστά και αποδοτικά και να συμβάλουν στην άρτια εκπαίδευσή σας και στη διαμόρφωση υπεύθυνης προσωπικότητας, όπως και να σας ευχηθώ μια λαμπρή σταδιοδρομία, ύστερα από την αποφοίτησή σας.

Καταλαβαίνω πως είναι λίγο δύσκολο να σας μιλήσω, σήμερα, για τα επιτεύγματα της Σχολής, όταν ακόμη υπάρχουν μέσα σ' αυτήν τόσο εμφανείς δυσκολίες σε όλα τα επίπεδα, κι όταν εσείς για πρώτη φορά φέτος έρχεστε σ' επαφή μ' αυτές, χωρίς να μπορείτε να γνωρίζετε πώς ήταν λίγο καιρό πριν. Όμως, όλα είναι σχετικά και πέρα από κάθε αμφιβολία η Σχολή φέτος είναι ασύγκριτα καλύτερα από ο,τι στο παρελθόν. Γιατί, στο χρόνο που πέρασε ανάμεσα στην περισυνή τελετή ορκωμοσίας των πρωτοετών φοιτητών και στη φετεινή, συνέβησαν στη Σχολή μας αρκετά θετικά βήματα, που όλοι θεωρούμε σημαντικά, και που δικαιολογούν βάσιμες ελπίδες για ένα καλύτερο αύριο. Τα επιτεύγματα αυτά χρειάστηκαν σκληρούς και μακρόχρονους αγώνες, που δόθηκαν συλλογικά και συντονισμένα από όλους τους φορείς της Πανεπιστημιακής Κοινότητας. Η συμβολή των φοιτητών, και πιο συγκεκριμένα του φοιτητικού συλλόγου, στους αγώνες αυτούς, ήταν δυναμική, υπεύθυνη, αξιόλογη και ιδιαίτερα αποτελεσματική. Οι φοιτητές, με το νεανικό ενθουσιασμό τους, με μια σωστή κρίση που ξέρει να διακρίνει την ουσιαστική από τη λεπτομερειακή πλευρά του κάθε αντιμετωπιζόμενου προβλήματος, με την αποφασιστικότητα που

ξεπερνά τα όποια εμπόδια βρίσκονται μπροστά τους, και πάνω απ' όλα με τη θέληση για συνεργασία με τους υπόλοιπους φορεις της Σχολής, μπόρεσαν να προσφέρουν πολύτιμη βοήθεια στη λύση των προβλημάτων της Σχολής. Τα προβλήματα αυτά, αν και βρίσκονται ήδη σε καλό δρόμο, δεν έχουν όμως ακόμη επιλυθεί όλα. Γιαυτό, και είναι απαραίτητο να συνεχίσουμε τον αγώνα. Γιαυτό και θέλω, σήμερα, να πω πως η Σχολή έχει ανάγκη από τη θερμή και καθημερινή συμπαράσταση των φοιτητών της, και στο μέλλον, για την επίτευξη των στόχων, που θέσαμε και θα θέσουμε από κοινού, όλοι οι φορεις της. Οι στόχοι αυτοί είναι, βασικά, δύο. Θα αναφερθώ απλά και μόνο σε αυτούς, χωρίς και να τους αναλύσω, γιατί ξέρω πως ο Σύλλογος των Φοιτητών τους έχει, ολοκληρωτικά, ενστερνισθεί και θα κάνει ο, τι χρειάζεται για την προώθησή τους.

Ο πρώτος στόχος της Σχολής είναι η πλήρωσή της με επιστήμονες αξιόλογους και συνεργάσιμους. Ο δεύτερος στόχος της είναι η ένταξή της στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης ή σε κάποιο νέο πανεπιστημιακό σχήμα.

Η Σχολή μας εξακολουθεί να αντιμετωπίζει έντονο κτιριακό πρόβλημα. Όμως, ύστερα από χρόνιους αγώνες, πέρισυ τέτοια εποχή, θεμελιώθηκε το νέο κτιριακό μας συγκρότημα. Από τότε, όλοι μας, με συγκίνηση παρακολουθούμε το γρήγορο ανέβασμά του. Το περιμένουμε ... φανταζόμαστε πώς θα είναι η ζωή μας μέσα σ' αυτό, σε δύο περίπου χρόνια, που υποσχέθηκαν να μας το παραδώσουν. Τώρα πια, κοντά στο μαρτύριο του αδιαχώρητου, που αντιμετωπίζουμε στο παλιό και ακατάλληλο κτίριο, μπορεί και υπάρχει η ελπίδα για καλύτερες ημέρες ... ελπίδα που καθημερινά γίνεται και πιο χειροπιαστή, όσο πέτρα πάνω στην πέτρα ορθώνεται το νέο κτίριο της Σχολής.

Ακόμη, μέσα στη χρονιά, που πέρασε, η Σχολή μας απέκτησε δύο τμήματα, το Οικονομικό και το Διοίκησης Επιχειρήσεων. Για λόγους, που έχουν σχέση με κάποιες πτυχές της πρόσφατης ιστορίας της, η Ανώτατη Βιομηχανική Σχολή Θεσσαλονίκης ήταν το μοναδικό Α.Ε.Ι. της χώρας, που είχε παραμείνει με ένα τμήμα. Το γεγονός αυτό, εκτός από το ότι την υποβάθμιζε σε σύγκριση με όλα τα άλλα Α.Ε.Ι. ή και άλλες σχολές, συνέβαλε ακόμη στην αδυναμία στοιχειώδους λειτουργίας της, οδηγώντας την σε αδιέξοδο. Έτσι, ενώ η Ανώτατη Βιομηχανική Σχολή Θεσσαλονίκης είχε εμφανείς ανάγκες σε διδακτικό προσωπικό, αλλά και κενές θέσεις, η ανομοιογένεια των στοιχείων που αποτελούσε αυτό το μοναδικό τμήμα της, την εμπόδιζε τελικά από του να το αποκτήσει με ομαλές διαδικασίες και μη αμφισβητούμενα αποτελέσματα. Έτσι, ενώ η Ανώτατη Βιομηχανική Σχολή Θεσσαλονίκης θεωρητικά μπορούσε να προχωρήσει, νωρίτερα, σε εντάξεις και προαγωγές του προσωπικού της, στην πραγματικότητα και

αυτές συναντούσαν σοβαρά και πολύ αντικειμενικά προβλήματα. Για όλους αυτούς τους λόγους, θεωρούμε ως πολύ σοβαρό επίτευγμα το γεγονός της κατάτμησης της Σχολής σε δύο τμήματα. Αν και πέρασε ελάχιστος χρόνος από τότε, οι πολύ θετικές της συνέπειες αποτελούν, ήδη, πραγματικότητα· ανάμεσα σ' αυτές, η χωρίς πρόβλημα επανάκριση όλων των λεκτόρων της Σχολής, η προκήρυξη όλων των κενών θέσεων και η προετοιμασία νέων, η τροχιοδρόμηση των εντάξεων και προαγωγών και πάνω απ' όλα η εμφάνιση της Σχολής με νέο πρόσωπο· μ' αυτό, που ελπίζεται ότι θα εξασφαλιστούν σχέσεις αξιοπρέπειας, αμοιβαίου σεβασμού και ειλικρινούς συνεργασίας, ανάμεσα σε όλους τους φορείς και τις βαθμίδες της και θα εξαλειφθούν με τον καιρό τα κάποια κρούσματα μιας απαράδεκτης νοοτροπίας και συμπεριφοράς.

Αγαπητοί πρωτοετείς φοιτητές,

Έχετε εισαχθεί σε μια μικρή, αλλά εξαιρετικά δυναμική οικονομική Σχολή, που ξέρει να δίνει μάχες και να τις κερδίζει, που ξέρει να ανοίγει το δρόμο της, παραμερίζοντας ένα-ένα τα εμπάδια, που βρίσκονται μπροστά της. Η Σχολή αυτή είναι, πια, και δική σας. Στα τέσσερα χρόνια, που έχετε μπροστά σας, προσπαθείστε να πάρετε ο, τι καλύτερο μπορεί να σας δώσει, σε μάθηση, σε κρίση, σε δυνατότητα σύνθεσης, σε συγκρότηση. Είναι, βέβαια, χαρακτηριστικό των νέων να έχουν πολλές απαιτήσεις από την πολιτεία, από τους γονείς τους, από όλους γύρω τους. Και, παράλληλα, είναι φυσικό εμείς οι μεγαλύτεροι να προσπαθούμε νο. τους δώσουμε όσα περισσότερα μπορούμε, εφόσον οι νέοι αποτελούν τα αύριο του τόπου μας. Ειδικά, όμως, σε δυσχερείς οικονομικές περιόδους, όπως αυτή που τώρα διανύουμε, με υψηλή υποαπασχόληση και παράλληλη απόφαση των αρμοδιών για εφαρμογή πολιτικής λιτότητας, ανεξάρτητα αν αυτή η τελευταία δικαιολογείται ή όχι στην περίπτωση της ελληνικής οικονομίας, είναι απαραίτητο και οι νέοι να συνειδητοποιήσουν, έγκαιρα, αυτή την πραγματικότητα. Κάθε φοιτητής στοιχίζει στην πολιτεία, σε ετήσια βάση, γύρω στις 280.000 δρχ. Η τεράστια αυτή δαπάνη θα πρέπει να αποδειχθεί, μακρόχρονα, μια αποδοτική επένδυση για τον ελληνικό λαό, που τελικά την υφίσταται, γιατί αλλοιώτικα δεν έχει νόημα.

Γνωρίζω, αγαπητοί πρωτοετείς φοιτητές, το πόσο μισείτε τις συμβουλές όπως κι αυτούς που αποφασίζουν να σας τις δώσουν. Γιαυτό, και σήμερα τουλάχιστον, δεν θάθελα να είμαι ένας απ' αυτούς. Αντίθετα, ήθελα να σας διαβεβαιώσω πως όχι μόνο αναγνωρίζω σε όλους εσάς το δικαίωμα της αμφισβήτησης των πάντων, αλλά ακόμη και πως τη θεωρώ απαραίτητη προϋπόθεση για τη συνέχιση της προόδου· με ένα, όμως, δρό: ότι θα εί-

ναι θετική και όχι στείρα. Ότι θα δέχεται, δηλαδή, πως χρειάζονται κι άλλες προσπάθειες, για περισσότερη ειρήνη και δημοκρατία, για μεγαλύτερη δικαιοσύνη και ισότητα, για σωστότερες ανθρώπινες σχέσεις και αλληλօσεβασμό, για ακόμη καλύτερη παιδεία στο μέλλον, γιατί οι όποιες προσπάθειες, ως τώρα, προς την κατεύθυνση αυτή δεν ήταν αρκετές. Και, αντίστροφα, ότι η αμφισβήτηση αυτή δεν θα προχωρήσει τόσο ώστε να δέχεται πως όλα γύρω μας είναι καμμένη γη, πως δεν υπάρχει για μας πια καμιά ελπίδα, και γιαυτό, με σταυρωμένα τα χέρια και χλευάζοντας τις προσπάθειες των άλλων δεν μας μένει άλλο από την αναμονή της συντέλειας του κόσμου.

Οι κοινωνικές και οικονομικές βελτιώσεις στον πλανήτη μας πραγματοποιούνται αργά, με μόχθο και με μικρά βήματα, που συχνά οπισθοχωρούν. Η κάθε γενιά κτίζει ένα σκαλοπάτι, μικρότερο ή μεγαλύτερο, που η επόμενη γενιά το θεωρεί ως δεδομένο, και γιαυτό όχι αρκετά σημαντικό αν έχει την τύχη να μη ριμαχθεί από πολέμους, κτίζει κι αυτή με τη σειρά της το σκαλοπάτι της, που κι αυτού η αξία θα αμφισβήτηθει από τη νέα γενιά.

Το κλειδί της προόδου, της κάθε προόδου, ήταν, είναι και θα είναι η ανύψωση της στάθμης εκπαίδευσης των λαών. Γιατί είμαστε, αναγκαστικά, ανόητοι όταν προσπαθούμε να κάνουμε κριτική σε θέματα που δεν κατέχουμε αρκετά και αναποτελεσματικοί, όταν αποφασίζουμε να διορθώνουμε τα κακώς κείμενα του παρελθόντος, έχοντας όμως λιγότερες ή και ίδιες γνώσεις με αυτούς, που τα δημιούργησαν. Γιαυτό, στα τέσσερα χρόνια, που έχετε την τύχη να διαθέσετε για μόρφωση, και που τελικά είναι πάρα πολύ λίγα, επιδοθείτε σ' ένα αγώνα δρόμου, για περισσότερη μάθηση, για ανάπτυξη της κρίσης και της φαντασίας σας, για χαλιναγώηση της αλαζονείας, της καταστρεπτικής μανίας και της επιπολαίστητας, για δυνατότητα διάκρισης ανάμεσα στο σωστό και στο άδικο, για μεγαλύτερη κατανόηση των συνανθρώπων σας και των πεποιθήσεών τους, και για ικανότητα λήψης ορθών αποφάσεων. Δεν υπάρχει, μ' αυτό το πρίσμα, καλή και κακή μόρφωση, σωστή και εσφαλμένη γνώση. Η παιδεία εξασφαλίζει τη δυνατότητα του συνδυασμού, της σύγκρισης, της κριτικής και της επιλογής. Οι λαοί και οι μειονότητες, που έμειναν για αιώνες οικονομικά καθυστερημένοι, έμειναν έτσι, γιατί για διάφορους ιστορικούς, οικονομικούς, κοινωνικούς, πολιτικούς και θρησκευτικούς λόγους, δεν είχαν πρόσβαση στη μόρφωση.

Αγαπητές φοιτήτριες και φοιτητές του πρώτου έτους της Σχολής μας,

Μια σειρά από συγκυρίες σας θέλει αυτή τη στιγμή να φοιτάτε στο πρώτο έτος της Ανώτατης Βιομηχανικής Σχολής Θεσσαλονίκης και να έχετε στη διάθεσή σας ο, τι η Σχολή και η πολιτεία μπορούν να σας εξασφαλίσουν. Μην υποτιμάτε αυτά που σας προσφέρονται. Μη σπεύδετε να βγάλετε το εύκολο, αλλά και στείρο συμπέρασμα, πως δεν αξίζουν για να προσπαθήσετε. Πολλές χιλιάδες απόφοιτοι της Σχολής, πριν από σας, κατόρθωσαν να χαράξουν ένα σωστό δρόμο, μέσα στην ελληνική κοινωνία, και αξιοποιώντας τις γνώσεις που πήραν μέσα σ' αυτήν, να γίνουν χρήσιμοι πολίτες και επιστήμονες.

Με βαθειά πίστη στην Ελλάδα, που πρέπει να δει ακόμη καλύτερες ημέρες, αποκτείστε μέσα στη Σχολή μας τα εφόδια για νέους αγώνες, που θα φέρουν στον τόπο μας και στον κόσμο, ειρήνη, ανθρώπινη αξιοπρεπεία, δικαιοσύνη, ισότητα, πλήρη απασχόληση και ανοχή των συνανθρώπων μας.

Ευχαριστώ

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ
ΤΟΥ ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΥ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΦΟΙΤΗΤΩΝ Α.Β.Σ.Θ.
κ. ΘΑΝΑΣΗ ΚΥΡΚΙΜΤΖΗ

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι Α'ετείς

Νάμαστε όλοι μαζί στον «ονειρεμένο κόσμο» που πλάθαμε, μαθητούδια ακόμα, για το Πανεπιστήμιο της ελληνικής πραγματικότητας. Νάμαστε σ' αυτό που όλοι προσδοκούσαμε. Τότε που ξενύχτι και διάβασμα, άγχος και αγωνία, παραπαιδεία και έλλειψη διάλογου γίνονταν βραχνάς σ' ένα αδιάκοπο αγώνα «δρόμου μετ' εμποδίων». Τότε που όλοι μας παιδιά του χωριού και της πόλης, της εργατιάς και της αγροτιάς προσπαθούσαμε να ξεπεράσουμε τους ταξικούς φραγμούς στη μόρφωση, να πατήσουμε και μεις το σκαλί του πολυπόθητου «ναού της γνώσης», «ν' ανέβουμε λίγο ψηλότερα».

Τούτα τα συχαρίκια, λοιπόν, για μας δεν είναι ξαναμαστημένες κουβέντες μ' άχαρο περιεχόμενο, μα βαρούν κατευθείαν στο νου και την καρδιά μας, έστω κι αν πιστεύουν μερικοί πως γίνονται «οι μεταλλικοί γδούποι που οδηγούν στον παράδεισο».

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ συναδέλφισσες και συνάδελφοι Α'ετείς. Ήταν η πρώτη μάχη στη ζωή και την κερδίσατε. Ήταν η αφετηρία των κατακτήσεών σας από τώρα και μπρος. Και τούτο διαλαλείστε το. Σας αξιζει.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι Α'ετείς

«Στον ήλιο μοίρα» βρήκατε, μα το ταξίδι τρανό. Τρεις μήνες πέρασαν μα στάθηκαν αρκετοί για ν' αντικρύστετε την κατάντια των Πανεπιστημίων. Ψάχνοντας την «καμαρούλα μια σταλιά δύο επί τρία», στριμωγμένοι στις ουρές της λέσχης για την κοινωνικοποιημένη φασουλάδα, συνωστισμένοι στο πόδι στο μάθημα στην αιθουσα του Α' ορόφου, «περιμένοντας στο ακουστικό» τα βιβλία να διαβάσετε και να πάτε στις εξετάσεις. Με την ανησυχία για το αβέβαιο μέλλον, που αδυσώπητα καρτερεί να σας εντάξει στην επετηρίδα της ανεργίας.

Όχι! Δεν θέλουμε να σπείρουμε την απογοήτευση. Τον χαρακτηρισμό αυτόν ας τον χαρίσουμε σ' άλλους που ελπίζουν πως απογοητευμένοι θα σιγήσουν «οι χοροί» του αγώνα και της πάλης και χαρούμενοι θα μας δουν

κλεισμένους στα σπίτια μας. Δεν μπορούμε όμως να μη ονομάσουμε την κατάσταση ώστε να βρούμε τους αίτιους. Κι αυτούς να καρφώσουμε. Τους ένοχους.

Και δεν είναι άλλοι παρά αυτοί που ευθύνονται για όλα τα προβλήματα του τόπου μας. Αυτοί που αλυσόδεσαν το Πανεπιστήμιο με τα ματοβαμμένα δεσμά της εξάρτησης. Αυτοί που μας βάζαν και συνεχίζουν να βάζουν εμπόδια στη μόρφωσή μας. Για να γίνει κτήμα το Πανεπιστήμιο των λιγων. Εκτός των παιδιών των εργαζομένων. Είναι αυτοί που επέμεναν και επιμένουν να μαθαίνουμε πως «φταίν» οι πατεράδες μας για τον πληθωρισμό». Αυτοί που βάζουν το Πανεπιστήμιο να κάνει έρευνες για τους πολεμικούς σκοπούς του NATO. Αυτοί που σαν «μωρές παρθένες» κλαίουν και οδύρονται για το τραίνο που χάσαμε στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες των 15 εκ. ανέργων, και που πασχίζουν τώρα που προλάβαμε το τραίνο να μας δώσουν τον μποναμά της ανεργίας. Είναι αυτοί που το τρανό κομμάτι της πίττας του προϋπολογισμού το δίνουν στ' αφεντικά τους.

Ευθύνονται με λίγα λόγια η Δεξιά, η πολιτική της, το NATO και η EOK, οι βιομήχανοι και τα μονοπάλια κι αυτοί που συνεχίζουν και σήμερα την ίδια πολιτική.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι

Ανησυχούμε, γιατί κάθε μέρα που περνά η κατάστασή μας δεν βελτιώνεται. Ανησυχούμε για τα οράματά μας που συνθλιβονται στις συμπληγάδες του «εφικτού» και ετεροχρονίζονται για το «γαϊτανάκι» της «Ελλάδας του 2000». Ανησυχούμε για την ακριβεία που χτυπά καθημερινά την πόρτα μας. Για το εισόδημα των γονιών μας που συνέχεια μειώνεται, μ' αποτέλεσμα πολλοί συνάδελφοι μας μη μπορώντας να τα «βγάλουν πέρα» αποφάσισαν να σπουδάσουν «δι' αλληλογραφίας».

Αισιοδοξούμε όμως, γιατί καθημερινά σμίγουμε στους μικρούς και μεγάλους αγώνες, κάτω από τα ίδια πανώ και τις ίδιες ελπίδες. Γιατί δεν έχουμε να χωρίσουμε τίποτα. Γιατί μας δένουν τα ίδια προβλήματα. Αντίθετα έχουμε να κερδίσουμε έναν κόσμο ολόκληρο.

Αισιοδοξούμε γιατί δεν είμαστε μόνοι. Δίπλα μας έχουμε την εργατική τάξη που επιμένει σαν «αιθεροβάμονας» να κρατεί τους χορούς στους ρυθμούς της ταξικής πάλης. Αισιοδοξούμε γιατί παλεύουμε μέσ' απ' ένα δημοκρατικό Σύλλογο που έχει να επιδείξει πλούσιες περγαμηνές αγώνων και καταχτήσεων.

Nai! Θέλουμε να κερδίσουμε τη ζωή! Γιαυτό πρέπει να τη γνωρίσουμε μέσα από μόρφωση σύγχρονη και δημοκρατική. Γιατί είναι η μόρφωση δικαιώμα και όχι προνόμιο. Θέλουμε να κάνουμε κτήμα μας τον πλούτο της ανθρώπινης δημιουργίας. Αυτό το θησαυρό που μας κρύβει η ολιγαρχία

για να περνάει πιο εύκολα τις ξεθωριασμένες ιδέες της, θα τον ανακαλύψουμε.

Αρνούμαστε να εγκλωβίσουμε τη σκέψη μας μόνο στο περιεχόμενο της μόρφωσης που μας δίνουν. Ιδιαίτερα όταν κατευθύνουν τις αναζητήσεις μας σε αντιλήψεις που καλλιεργούν τη μοιρολατρεία, που προσπαθούν να δικαιώσουν την υποταγή, που εξυμνούν τον εγωισμό, που ειρωνεύονται τις αστείρευτες δυνάμεις του εργαζόμενου λαού.

Θέλουμε ένα Πανεπιστήμιο σύγχρονο και δημοκρατικό. Που θα βγάζει επιστήμονες στην υπηρεσία των γονιών μας. Κι όχι ένα μισοειδικευμένο επιστημονικό προσωπικό που θα βάζει βαθιά το χέρι στην τρύπα τσέπη του πατέρα μας και με τ' άλλο θα τ' απλώνει στον βιομήχανο. Παλεύουμε για μια ΕΝΙΑΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ενταγμένη στο Α.Π.Θ. που θάχει δασκάλους, υποδομή κι ανθρώπινες συνθήκες σπουδών. Που θα συμβάλει στην αυτοδύναμη οικονομική ανάπτυξη του τόπου στη βάση των προτάσεων των εργαζόμενων. Μακριά απ' τα δεσμά της εξάρτησης και των μονοπωλίων. Αγωνιζόμαστε να σπουδάζουμε και να ζούμε ανθρώπινα. Να καταχτήσουμε τον πλούτο των γνώσεων για να τον δώσουμε στο λαό. Αγωνιζόμαστε για μια ΛΑΤΚΗ ΠΑΙΔΕΙΑ ΣΕ ΜΙΑ ΝΕΑ ΕΛΛΑΔΑ. Όπου θάχει τ' απαραίτητα κονδύλια από τον προϋπολογισμό στο ύψος του 15%. Γράφουμε στους καθημερινούς μας αγώνες μ' ανεξίτηλα γράμματα «ΛΕΦΤΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΙΔΕΙΑ ΚΑΙ ΟΧΙ ΓΙΑ ΤΟ ΝΑΤΟ». Γιατί είναι ΝΤΡΟΠΗ η χώρα πουδώσε τα φώτα του πολιτισμού και της παιδείας νάναι πρώτη στην Εύρωπη στους εξοπλισμούς και τελευταία στις δαπάνες για την εκπαίδευση.

Οι προτάσεις μας είναι πολλές. Ο λόγος τώρα ανήκει σ' αυτούς που βρίσκονται ψηλά στις μαλακές υπουργικές πολυυθρόνες. Ας αφουγκραστούν τα χτυποκάρδια της σπουδάζουσας νεολαίας κι ας πάρουν επιτέλους μέτρα. Ας βάλουν τέρμα στον κατήφορο που πήρε η Α.Ε.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι

Στα νιάτα και τη ζωντάνια μας θέλουμε να δίνουμε πλούσιο περιεχόμενο. Μας λεν πως είμαστε λεύτεροι να το πράξουμε. Αφού πρώτα διαλέγουν πριν από μας για μας. Διαλέγουν λοιπόν το ντύσιμο, το ειδωλο της μουσικής, τον ηλεκτρονικό λήθαργο των UFO, τον τεχνητό παράδεισο των ναρκωτικών κι όλα τούτα για να μη θυμόμαστε πως ο καπιταλισμός τους είναι μια κόλαση!

Είναι! Δεν θ' αφήσουμε τη σαπίλα του συστήματος να μας πνίξει! Να μας παρασύρει στον μηδενισμό. Ούτε να καταπραύνουν τη θέλησή μας για το καινούργιο, το αληθινά δημιουργικό και ανθρώπινο με ιδέες ρηχές και ψεύτικες!

Θέλουμε έναν άλλο τρόπο ζωής! Θέλουμε να χορέψουμε, να τραγουδήσουμε, ν' ακούσουμε μουσική. Θέλουμε τη χαρά του έρωτα να πλουτίζεται κάθε μέρα με το σεβασμό για την εκτίμηση του ενός προς τον άλλο. Θέλουμε να γνωρίσουμε ο, τι το ωραιότερο και ανθρώπινο έχουν δημιουργήσει οι λαοί του κόσμου! Σμίγοντας να μιλήσουμε για μας, γι' αυτά που μας λείπουν, γι' αυτά που μας κλέβουν, γι' αυτά που μας κρύβουν και να σκεφτούμε τι να κάνουμε για ν' αλλάξει αυτή η κατάσταση! Μαζί με τον εργαζόμενο γονιό, λέμε: Φτάνει πια! Ν' αλλάξει όλων μας η ζωή. Και παλεύουμε μαζί για να το πετύχουμε. Μέσα από το πολιτιστικό «στέκι» του Συλλόγου μας δίνουμε ουσιαστική διέξοδο στη φαντασία μας, στη δημιουργικότητά μας, στο ταλέντο, στην ατομική μας κλίση. Η ζωντάνια και το πάθος που διοχετεύουμε στον αθλητισμό, δεν δεσμεύεται από κείνους που τον βλέπουν σαν ένα πρόσθετο μέσο για να κερδοσκοπούν και να μας αποπροσανατολίζουν.

Εμείς π' αρνιόμαστε τον υποβιβασμό της ανθρώπινης αξιοπρέπειας λέμε ξανά όχι στη μείωση της προσωπικότητας της νέας γυναικας, της φοιτήτριας, όπως επιδιώκεται από τα μέσα ενημέρωσης, τον αστικό τύπο, τη διαφήμιση και το σχολείο.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι

Προχωράμε με τη συναίσθηση ότι μας περιμένουν μεγάλες αναμετρήσεις. Ξέρουμε ότι αυτός ο δρόμος ούτε ροδόσπαρτος, ούτε ευθύγραμμος είναι. Στηρίζουμε όμως τα όνειρά μας στους ενωτικούς μαζικούς αγώνες και στον πόθο μας για μια νέα ζωή. Φιλοδοξούμε να ζήσουμε σε MIA NEA ΕΛΛΑΔΑ.

Ξέρουμε ότι τα πρόσωπά μας δεν βολεύονται παρά μόνο στον ήλιο. Οι καρδιές μας δεν βολεύονται παρά μόνο στο δίκιο.

Ενωμένοι παλεύουμε για ένα Πανεπιστήμιο του Λαού και του Τόπου. Για μια Παιδεία λαϊκή. Θέλουμε να κερδίσουμε τη ζωή. Γι' αυτό και θα την αλλάξουμε!